

4de Møde.

Torsdag den 14. Oktober Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Justitsministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Bidrag til Udgifterne ved Brandvæsenet i København og

Forslag til Lov vedrørende Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne.

I Skrivelse af samme Dato meddeler Ministeren for Landbrug og Fiskeri, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 137 af 18. April 1925 om Afvanding af Marsken ved Tønder, jfr. Lov Nr. 327 af 23. December 1925 om Ændring i nævnte Lov.

I Skrivelse af samme Dato meddeler Indenrigsministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Udryddelse af Rotter og

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Spørgsmaalet om Godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Formanden: Mit Forslag gaar, som tidligere nævnt, ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer og senere, naar dette Udvalg har afgivet Betænkning, underkastes to Behandlinger her i Tinget efter Reglerne for Lovforslags anden og tredie Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse mod dette mit Forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1933 til 31. Marts 1939.

Forhandlingen genoptoges:

Steen: De Forhold, hvorunder Rigsdagen i Aar gaar til sit Arbejde, tegner sig jo lykkeligvis for os betydeligt lysere, end Tilfældet var i Fjor, og afgørende for den Bedring, der her er indtraadt, er jo dette, at det efterhaanden er lykkedes for os at opnaa noget større Afsætning for vore Landbrugsprodukter, og at vi for disse opnaar noget højere og mere tilfredsstillende Priser. Af ikke ubetydelig Indflydelse er dette, at Landet gennem sin Skibsfart i det forløbne Aar har haft betydelige Indtjeningsmuligheder, og endelig, at vi for Landet som Helhed har haft en baade god og værdifuld Høst; men hvor meget man end med den forløbne Tids Vanskeligheder som Baggrund ligesom trænger til og længes mod dette at turde anlægge et noget lysere Syn og en noget mere sikker Bedømmelse af, hvordan Forholdenes Udvikling i den kommende Tid kan ventes at ville forme sig for os, ja, saa er det, ligesom man ikke rigtig tør gøre det. Der hviler over en Række af Forhold her i Verden, som vi maa regne med ogsaa faar Indflydelse paa vore Forholds Udvikling, en saadan Usikkerhedens Skygge, at det i sig selv indeholder den stærkeste Opfordring til os til at anlægge en meget forsigtig Bedømmelse af, hvorledes vore Forhold vil blive, og hvorledes vi tør indrette os. Nu er der i den sidste Tid, og saa sent som under Finanslovforslagets Behandling her i Gaar, fremsat Ønske om, at nu burde der gøres et Forsøg paa atter at rejse det militære Spørgsmaal her i Landet, tage det op til Drøftelse og Overvejelse, til Trods for at dette Spørgsmaal fandt sin Afgørelse her i Rigsdagen i Fjor. Jeg ser ikke Nyttens heraf, der er intet nyt Grundlag at genoptage denne Drøftelse paa. Der siges: Verden er usikker — det er rigtigt, desværre, men det var den ogsaa i Fjor. De geografiske, de folketalmæssige Forhold, der for os trækker den naturlige Grænse for, hvilke Opgaver vi overhovedet kan løse, er de samme nu som da. Og til disse Opgavers Løsning er den Ordning, vi i Fjor gennemførte, beregnet. Det var Flertallets Opfattelse og Anskuelse i de to Ting, at dertil var den egnet, og jeg ser ikke, at der foreligger noget, som kan forandre denne Opfattelse, ikke heller noget som helst, der berettiger til at tro, at vi kan løse andre eller større Opgaver. Det er sandt, at i mange Lande er Rustningerne i Mellemtiden drevet frem hurtigere og hurtigere; det synes mig, at Stormagternes vældige Kaprustning maa gøre det endnu